

vis Procent af Verdien — maaste 70 eller 65 pCt., det ved jeg ikke, men det vilde jo altid være en stor Vættelse for Landboerne, om det kunde lade sig gøre. — Foruden Korn skal jeg blot nævne Foderstoffer. Lagring af Foderstoffer i disse Pakhuse vil formentlig ogsaa kunne faa Betydning, thi man vil derved opnaa at kunne købe sine Foderstoffer efter at have set dem paa Pakhuset og efter der at have faaet Garanti for, at de indeholde den rigtige Procent af de forskellige Næringsstoffer, maaste i Henshold til en Analyse, f. Eks. fra Prof. Stein. Nu derimod maa vi Landmænd som oftest købe vore Varer efter en Prøve, som bliver tilsendt fra Udlandet, og købe Varerne, inden Skibet er ankommet. Ganste vist kunne vi forlange Garanti og Analyse, men vi have jo kun Analyse herhjemme af Prøven, og det kan jo dog tænkes, at Ladningen ikke altid svarer fuldstændig dertil. I Frihavnen vil man altsaa paa forskellig Maade kunne ordne det saaledes, at der oplægges større Partier af de forskellige Foderstoffer, og man vil derved kunne erholde sine Varer, naar man lyfter og mod sikker Garanti for, at Varen indeholder det Procentindhold af Næringsstoffer, som Analysen siger, saa vel som ogsaa for at Varen er godt og ordentlig behandlet. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Endringsforslag til en ny § 17.

Oet. Hansen: Hvad de af Udvalget stillede Endringsforslag angaar, kan jeg ganste slutte mig til den ærede Ordfører. Der er blot et Punkt, en Endring, hvor der maaste er nogen Forskel i vor Opfattelse, det er Endringen under Nr. 4 til § 7, hvoraf det følger, at der ikke i Haandpantpaategningen paa Garantibeviserne skal sættes Betalingssted. Jeg tror, det er noget, som har været overset af Lovforslagets Koncipist og ogsaa af Udvalget tidligere, at det ikke i de fleste Tilfælde gaar an at bestemme et bestemt Sted navnlig af den Grund, at Kreditor og Debitor bestandig veksle, idet baade Oplagsbevis og Garantibevis gaar fra Haand til Haand, og det for saa vidt er ligegyldigt, hvor den første Debitor eller Kreditor var bosiddende. I Konsekvens med hele denne Betragtning er Endringsforslag Nr. 7, hvor det vist ogsaa tidligere var overset, at det ikke gik an at forhindre en Deponering med Hensyn til det ifølge Garantibeviset laante Beløb hos Oplagshuset, naar den paagældende Ihændehaver af Oplagsbeviset vidste hvor Laangiveren boede og havde Forretningslokale, men det var udenfor Kjøbenhavn, maaste endog udenfor

Danmark, saa at han først skulde sende Penge til Udlandet og henvende sig til en Bank, hvorved der gik lang Tid, i hvilken han ikke kunde faa Varerne til Disposition. Jeg betragter det som en væsentlig Forbedring i Løven, at der her siges, at naar der kan skees Rimelighed for, at Garantibevisets Ihændehaver ikke er bosiddende eller har Forretningslokale i Kjøbenhavn, kunne Pengene straks deponeres. Der sker ikke noget Uret for nogen. Garantibevisets Ihændehaver bør selv, naar Forsaldsdagen er kommet, passe paa at faa sine Penge og henvende sig paa Oplagshuset, hvor Pengene ere sikkert bevarede og han straks kan faa dem udbetalt med Rente til Forsaldsdagen. Saa faar han sin fulde Ret.

De af den ærede Justitsminister stillede Endringsforslag til §§ 2, 3, 4 og 10 anser jeg helt igennem for Forbedringer, og navnlig sætter jeg meget Pris paa Ministerens Endringsforslag til § 3, om at „Parentesen i 7de og 8de Linie (jfr. § 5, 2det Stykke)“ flyttes til Linie 9 og sættes efter Ordet „Gyldigheden“. Det kunde synes at være et temmelig underordnet Endringsforslag; men det vil i Virkeligheden i høj Grad tjene til at vejlede Oplagshusets Bestyrer med Hensyn til den Prøve, som omtales i § 3. Jeg maa dog tillade mig at udtale, at jeg ikke er rigtig sikker paa, om den ærede Minister har Ret i, at denne Prøve alene skulde være rettet paa Endossementets formelle Korrekthed. Jeg kan i hvert Fald godt tænke mig Tilfælde, hvor Oplagshusets Bestyrer vil være berettiget, ja endog forpligtet til at nægte Udlevering af Varer, selv om man maa sige, at den, som præsenterer Beviset, er i Besiddelse af samme med en i sin Form lovlig Transport eller Endossement. Hvis det f. Eks. i Forvejen er blevet opløst — ved Politirapport f. Eks. — for Oplagshusets Bestyrer, at et Bevis er bortkommet og rimeligvis vil blive præsenteret med falsk Transport eller Endossement, antager jeg, at det, hvis dette virkelig sker, er Meningen med Slutningen af § 3, at saa skal Oplagshusets Bestyrer nægte at udlevere Varerne, selv om der for øvrigt i formel Henseende ikke er noget i Vejen med Endossementet. — Den ærede Ministers Endringsforslag Nr. 5 til § 10, er en nødvendig Tilføjeelse til denne, noget, som Udvalget har overset. Jeg maa til Udvalgets Undskyldning sige, at denne Sag er ekspederet meget hurtigt, og at den i Virkeligheden frembyder saa mange Vanskeligheder, at det ikke skulde undre mig, om Lovforslaget ved fortsat Gang i Rigsdagen vilde faa yderligere og yderligere Forbedringer, saa at det tilsidst bliver per-